teggia ja wagga hing olleks, kedda poeg süddamelikkult armastaks, ja teine tedda teisammal wisil. Kas norik rahha polest joukas on ehk ollematta, se ei te wahhet mitte selle asja wahhel. Petril on warrandusest parras jägao. — „Walle se ei olle kül mitte", ütles mölder, „agaa kui peaksid hulk lapsi sama, ehk ränk äppardus neile juhtuma, siis aitaks wahhest pisuke warrandus. Sedda ei sünni ei milgi kombel pölgata." — Perrenaene wastas: Sedda andko Jummala holeks. Kui meie nisuguši asjo ommast peast tahha ne seäda, mis üksnes Jummala käe al seiswad, siis teme patto, ja panneme peälegi munna pessa körwale. Kuidas linno emma sedda saab seäl aududa? Sinna, wanna söbber, ei olnud ei poo ni rikkas kui nüüd, siis kui sa mind enesele wötsid, ja minna astusin nago paljas sinno kattuse alla, ja ommeti läksio perre asjad Jummala armo läbbi hästi korda. — „Keik tössi," ütles mees, ja sinna ollid mulle otse Jummala

önnistaminne; agga meil ollid ka head kassulissed aiad, ja need tännawosed on rasked. Sepärrast arwan agga, et sest ei olleks kahjo, kui poeg saaks naesega nattukest lisja weel jure. Ja se sünniks kül ka ühte, et se tüdruk, kedda temma ennesele wallitseb, au-wäärt ja ühtlase rikkas noor inimenne olleks." — Kui senna jure agga weel tulleks, ütles emma, et tüdruk täieste poia mele pärrast on, siis olleksin kül sega rahhul. — Wannamees jättis nüüd sedda jutto mahha, ja mis temmal weel süddames olli, sedda temma ei tahtnud sel korral weel mitte üllesanda, sest et teädis, et naene lähhäks se wasto törkuma. Peälegi teädis ka kül, et naene suurt luggu piddas Ewast, ja tedda römuga minniaks wöttaks. Mehhe melest se ei olnud mitte täieste nenda, sest temma mötles ikka selle rikka Hanso Huberi tütre peäle. Se olli seäl ümberkaudo keige rikkam tüdruk. Mölder ei tunnud tedda kül mitte selgest, ja Hansust temma ei olnud muud kuulnud, kui et